

366.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 19 lipca 1935 r.

w sprawie minimalnej wysokości rent Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ustalonych na zasadzie IV Księgi Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 509).

Na podstawie art. 301 ust. 1 i 4, art. 319 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855) oraz § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie uprawnień osób, które były ubezpieczone na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, śmierci i na starość (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 791), zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy, z zastrzeżeniem § 2, osób, które przed wejściem w życie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) były ubezpieczone na zasadzie IV Księgi ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 509) w Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu, oraz wdów i sierot po nich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy osób, których ostatnie zatrudnienie przed wejściem w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznym, uzasadniające obowiązek ubezpieczenia na zasadzie IV Księgi ordynacji ubezpieczeniowej było zatrudnieniem w cha-

rakterze pracownika rolnego w rozumieniu art. 6 ust. 3 pkt. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 3. Renty osób, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego:

1) przejęte od Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników w myśl § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie uprawnień osób, które były ubezpieczone na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, śmierci i na starość, a na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych,

2) przyznane przed 1 stycznia 1935 r. przez Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników, a po 1 stycznia 1935 r. przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, na zasadach IV Księgi ordynacji ubezpieczeniowej,

nie mogą wraz z dodatkiem państwowym, wynosić mniej, niż	
renty inwalidzkie, renty inwalidzkie chorych, i renty starcze wraz z dodatkami dla dzieci	— 20 zł mies.
renty wdowie i renty wdowie chorych	— 10 " "
renty sieroce	— 4 " "

§ 4. Podwyżka rent do wysokości ustalonej w § 3 obciąża Fundusz Ubezpieczenia Emerytalnego robotników (art. 17a ust. 1 pkt. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1935 r.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*